

койго пѣтува по непознатѣ земѣхъ и иска да ѣхъ упознае. Но и стѣныгѣ сякашь че бѣхъ настрѣхнѣли и повтаряхъ съ тѣпѣ гласъ: „Бесчестенъ, Женева, хотельтъ *миръ*. Обычя ѣхъ и подирѣ малко ще полѣти кѣмъ неѣхъ. Ако избѣгне не смы ный повинни. Ный ся обѣщавахмы да го увардимъ, но не присмѣтнѣхмы туй нечакано посѣщеніе кому бы могло да мине прѣзъ умъ? „

Расхождаше ся съ бѣрзы стѣпки надлѣжъ и на ширѣ въ тѣснѣхъ си тѣмпицѣхъ каго челоуѣкъ обзетъ отъ зловѣщо на сынъ блзнуваніе. Понеже мыслеша че въ него бѣхъ вече два-мина, единѣтъ честенъ а другыйгѣ безчестенъ, той, сирѣчь и другъ единъ; че честныйгѣ бѣхъ го запрѣли по напрѣдъ въ тѣзи тѣмницѣхъ. И пыташе себе си: кждѣ сж дѣнѣхъ пѣрвыйгѣ, на кждѣ отиде? Защо е останѣлъ сега самичѣкъ? Колко бѣ честитъ другыйгѣ! Защото като го пытахъ какво прѣдпочита Сибирь ли или свободѣхъ, отговаряше „Сибирь“ защото знаеше че заточенъ въ снѣговетѣхъ, въ рудницѣхъ и въ пустыніхъ, опазваше честѣхъ си. А каква полза отъ свободѣхъ безъ честь? И онзи пѣрвыйгѣ, мо-